

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE FRANCESCO
IN KENYA, UGANDA E NELLA REPUBBLICA CENTRAFRICANA
(25-30 NOVEMBRE 2015)

SPOTKANIE ZE WSPÓLNOTAMI EWANGELICKIMI *Przemówienie Bangui: Wydział Teologii Ewangelickiej 29 listopada 2015* [\[Multimedia\]](#)

Drodzy bracia i siostry,

Cieszę się, że mam okazję spotkać się z wami w tym Wydziale Teologii Ewangelickiej. Dziękuję dziekanowi Wydziału oraz prezesowi Aliansu Ewangelikalnego w Republice Środkowoafrykańskiej za ich uprzejme słowa powitania. Pozdrawiam każdego z was, a za waszym pośrednictwem także wszystkich członków waszych wspólnot, w głębokim poczuciu braterskiej miłości. Wszyscy tutaj służymy temu samemu zmartwychwstałemu Panu, który nas dzisiaj gromadzi. Ze względu na wspólny chrzest, który otrzymaliśmy, jesteśmy posłani, aby głosić radość Ewangelii mężczyznom i kobietom tego umiłowanego kraju Afryki Środkowej.

Nazbyt długo wasz naród naznaczony jest doświadczeniami i przemocą, powodującymi wiele cierpienia. Sprawia to, że głoszenie Ewangelii jest jeszcze bardziej konieczne i pilne. To bowiem ciało Chrystusa cierpi w Jego umiłowanych członkach: ubogich Jego ludu, chorych, starszych i opuszczonych dzieciach, które nie mają już rodziców lub są pozostawione samym sobie, bez opieki i wykształcenia. Są nimi także ci, których przemoc i nienawiść zraniły na ciele czy na duchu; tych, których wojna pozbawiła wszystkiego, pracy, domu, osób bliskich.

Bóg nie czyni różnic między tymi, którzy cierpią. Często nazywałem to *ekumenizmem krwi*. Wszystkie nasze wspólnoty cierpią jednakowo z powodu niesprawiedliwości i ślepej nienawiści, rozpętanej przez diabła. Przy tej okazji chciałbym wyrazić moją bliskość i z troską o pastora Nicolasa, którego dom został niedawno splądrowany i spalony, podobnie jak siedziba jego wspólnoty. W tej trudnej sytuacji, Pan nieustannie posyła nas, aby okazywać wszystkim Jego czułą troskę, współczucie i miłosierdzie. To wspólne cierpienie i ta wspólna misja jest opatrznościową okazją, abyśmy wspólnie postępowali naprzód na drodze jedności. Są też one

niezbędnym środkiem duchowym. Jakże by Ojciec miał odmówić łaski jedności, choć wciąż niedoskonałej, swoim dzieciom, które wspólnie cierpią i które w różnych okolicznościach poświęcają się służbie braciom?

Drodzy bracia, podział chrześcijan jest skandalem, bo jest przede wszystkim sprzeczny z wolą Pana. Jest on również skandalem w obliczu wielkiej nienawiści i przemocy, rozdzierających ludzkość, wielkich przeciwieństw stawianych Chrystusowej Ewangelii. Dlatego, doceniając ducha wzajemnego szacunku i współpracy, jaki istnieje między chrześcijanami waszego kraju, zachęcam was do kontynuowania tej drogi we wspólnej posłudze miłości. Jest to świadectwo składane Chrystusowi, który buduje jedność.

Obyście potrafili odważnie coraz bardziej dodawać do wytrwałości i miłosierdzia posługę wspólnej modlitwy i refleksji, poszukując lepszego wzajemnego zrozumienia, zaufania i większej przyjaźni w perspektywie pełnej komunii, na którą zachowujemy mocną nadzieję.

Zapewniam was, że moja modlitwa będzie wam towarzyszyła w tej braterskiej pielgrzymce służby, pojednania i miłosierdzia, pielgrzymce długiej, ale pełnej radości i nadziei.

Proszę Pana Jezusa, aby pobłogosławił was wszystkich, pobłogosławił wasze wspólnoty, a także pobłogosławił nasz Kościół. Proszę też was, byście się za mnie modlili. Merci beaucoup.